

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 6 października 2016 r.

Poz. 5926

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.342.2016.2 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 3 października 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446),

orzekam

nieważność § 4 ust. 2 pkt 4 i § 15 uchwały XXVI/255/2016 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 30 sierpnia 2016 r. w sprawie uchwaleniami planu zagospodarowania przestrzennego gminy Swarzędz, obejmującego wieś Łowęcin, część północną obrębu Jasin i część wschodnią obrębu Gortatowo oraz część Paczkowa – CZĘŚĆ POŁUDNIOWA A – ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXVI/255/2016 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 30 sierpnia 2016 r. została podjęta na podstawie „art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446) oraz art. 20 ust. 1 z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zmianami), w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), po stwierdzeniu zgodności ustaleń planu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Swarzędz uchwalonego Uchwałą Nr X/51/2011 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 29 marca 2011 r.”

Uchwałę doręczono organowi nadzoru w dniu 5 września 2016 roku.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem powyższej uchwały, stwierdził co następuje:

Na sesji w dniu 30 sierpnia 2016 r. Rada Miejska w Swarzędzu podjęła uchwałę XXVI/255/2016 w sprawie mieplanu zagospodarowania przestrzennego gminy Swarzędz, obejmującego wieś Łowęcin, część północną obrębu Jasin i część wschodnią obrębu Gortatowo oraz część Paczkowa – CZĘŚĆ POŁUDNIOWA A.

W toku prowadzonego postępowania nadzorczego organ nadzoru ustalił, że dniu 21 października 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010 r. Nr 130, poz. 871). Na mocy art. 4 ust. 2 tej ustawy do planów miejscowych oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ww. ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. W przypadku przedmiotowego planu uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia podjęto w dniu 9 lutego 2010 r., a zatem zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu sprzed zmiany, w odniesieniu do terenów zamkniętych w miejscowym planie

zagospodarowania przestrzennego ustala się tylko granice tych terenów oraz granice ich stref ochronnych. W strefach ochronnych ustala się ograniczenia w zagospodarowaniu i korzystaniu z terenów, w tym zakaz zabudowy.

Organ nadzoru stwierdza, że teren oznaczony symbolem „KK” obejmuje obszar kolejowych terenów zamkniętych, ustanowionych Decyzją nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. (Dz. Urz. MłR poz. 25 ze zm.). Stąd też ustalenia planu w tym przypadku powinny ograniczać się wyłącznie do ustalenia jego granic oraz stref ochronnych, jeżeli zachodzi taka konieczność.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że ustalenie § 15 ust. 1 i 2 uchwały, przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania przedmiotowego terenu stanowi naruszenie art. 4 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przepisy ogólne ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w szczególności art. 4 ust. 1, stanowią iż ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Wyżej wymieniona zasada podkreślona została ponadto w art. 14 ust. 1 ustawy, odnoszącym się do podejmowania przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu. Natomiast szczegółowy, zamknięty katalog obowiązkowego oraz fakultatywnego zakresu ustaleń planu zawierają przepisy art. 15 ust. 2 i ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W odniesieniu do ww. przepisów zakwestionować należy wprowadzenie w planie ustalenia zawartego w § 4 ust. 2 pkt 4 uchwały, na mocy którego lokalizowanie reklam w granicach terenów oznaczonych symbolami „P/U/UC”, „E” i „G”, skierowanych do użytkowników drogi krajowej nr 92 lub mogących rozpraszać ich uwagę możliwe jest wyłącznie za zgodą i na warunkach określonych przez zarządcę tej drogi.

W kontekście powyższego ustalenia organ nadzoru stwierdza, że w świetle wymogów art. 4 ust. 1, art. 14 ust. 1 czy też art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jego zamieszczenie w uchwale stanowi przekroczenie właściwości organów sporządzających i uchwalających plan i nadinterpretację samego celu uchwalania planów, określonego w prawie. Ustawa nie daje bowiem kompetencji radzie gminy i burmistrzowi do nakładania na inwestorów obowiązków niewynikających z przepisów powszechnie obowiązujących, w tym występowania o zgodę do zarządcy drogi niezależnie od tego, czy taka zgoda wymagana jest przepisami prawa.

Organ nadzoru nadmienia, że okoliczności oraz warunki sytuowania reklam w otoczeniu dróg regulują m.in. przepisy art. 39, art. 40, art. 42a i art. 43 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460 z późn. zm.), wskazując szczegółowo sytuacje, w których występuje konieczność uzyskania zgody na lokalizację reklamy od zarządcy właściwej drogi.

Ponadto w dniu 18 listopada 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 roku o rewitalizacji (Dz. U. z 2015 r., poz. 1777 z późn. zm.), która w przepisie art. 41 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w wyniku których art. 15 ust. 1 otrzymał brzmienie: „Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem.” Należy podkreślić, że wprowadzone zmiany dotyczą również postępowań toczących się w dniu wejścia w życie ustawy o rewitalizacji.

Zgodnie ze stanowiskiem zamieszczonym na stronie Ministerstwa Rozwoju, nieuregulowanie przez prawodawcę kwestii przejściowych, pozwalających na stosowanie dotychczasowych przepisów do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie zmian ustawowych, oznacza zastosowanie zasady działania nowego prawa wprost. Milczenie ustawodawcy co do reguły intertemporalnej należy uznać za przejaw jego woli bezpośredniego działania nowego prawa, chyba że przeciw jej zastosowaniu przemawiają ważne racje systemowe lub aksjologiczne (vide: wyrok Trybunału Konstytucyjnego sygn. akt K 30/06 z dnia 8 listopada 2006 r., OTK-A 2006/10/149, Dz. U. z 2006 r. Nr 206, poz. 1522). W związku z tym wymogi stawiane planom miejscowym w zmodyfikowanych przepisach obowiązują również w przypadku postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Zmiana w art. 15 ust. 1 ustawy polega na uszczegółowieniu zakresu uzasadnienia załączanego do uchwały w sprawie planu miejscowego. Na mocy zmiany ww. ustawy zakres uzasadnienia przedstawianego wraz z uchwałą w sprawie planu miejscowego został rozszerzony o informacje dotyczące w szczególności

sposobu realizacji wymogów wynikających z art. 1 ust. 2-4; zgodności z wynikami analizy, o której mowa w art. 32 ust. 1, wraz z datą uchwały rady gminy, o której mowa w art. 32 ust. 2 oraz wpływu na finanse publiczne, w tym budżet gminy.

Organ nadzoru wskazuje, że w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały w sprawie planu miejscowego niezamieszczono daty uchwały rady gminy w sprawie aktualności planów miejscowych, o której mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni uzasadnione.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Zbigniew Hoffmann